

ZIJN VRIEND DEVRIENDT

Wij hebben niets tegen de persoon van Steven Vanackere (CD&V). De vicepremier en minister van Financiën is beschaafd en welbespraakt. De berichten die hij op zijn Facebook-pagina post, tonen een man die het leven en zelfs de politiek kan relativieren. Zo mogen er meer zijn.

Dat neemt niet weg dat in elk beschaafd land, in elke gezonde parlementaire democratie, Steven Vanackere ontslag had moeten nemen. Het hele weekend lang bleef hij ontkennen dat Belfius-bestuurder Wouter Devriendt een kabinetsmedewerker is, zoals de krant *De Morgen* schreef. Tot Vanackere ineens schoorvoetend moest erkennen dat Devriendt inderdaad een e-mailadres van zijn kabinet heeft, en zelfs over een bureau beschikt in het *Hôtel des Finances*. Is dat een medewerker, of niet? Als alle interne regeringscorrespondentie over de bankendossiers ook nog eens doorgemailed wordt naar Devriendt? Men kan zich alleen maar afvragen wie of wat Vanackere ertoe bracht om te ontkennen wat vroeg of laat toch zou uitkomen.

In het Verenigd Koninkrijk of Nederland had het geen dagen geduurd of de betrokkene had de eer aan zichzelf moeten houden. Ook al omdat de druk van de publieke opinie onhoudbaar zou zijn. Een minister die betrapt wordt op een leugen vliegt er per definitie uit. En zeker een minister van Financiën – voor alles moet die vertrouwen uitstralen. In dit land gebeurt dat niet. In dit land is het feit dat één medium een nieuwsbericht brengt de beste reden voor de concurrentie om er helemaal geen melding van te maken. In dit geval vond de website van *De Standaard* het belangrijker nieuws dat Kim De Gelder op zijn assisenproces beslist had zich toch te laten fotograferen.

Elke dag dat Steven Vanackere minister van Financiën blijft, casht de N-VA.

En dus kunnen de regeringspartijen opgelucht zijn: aan de vooravond van een moeilijke begrotingscontrole staat de positie van de minister van Financiën niet ter discussie.

De vraag is of dat voor hen een goede zaak is. De nieuwste opiniepeiling van *La Libre Belgique* was namelijk vernietigend voor CD&V (14,1 procent) en Open VLD (10 procent). Het zal wel door de gewenning aan zo'n nieuws komen dat die partijen kunnen blijven doen alsof er niets aan de hand is, maar het tegendeel is waar.

Open VLD moet al weken toezien hoe N-VA met alle pluimen gaat lopen in deze nieuwe oorlog tegen 'de zuilen'. Sinds Guy Verhofstadts Burgermanifesten zou dat nochtans liberale corebusiness moeten zijn. Nu kijken Open VLD'ers tandenknarsend toe hoe een N-VA-backbencher als Peter Dedecker meer media-aandacht en publieke bijval krijgt dan alle liberale Kamerleden samen. En als Luc Van Biesen en Patrick Dewael zich dan toch eens mogen laten horen, komen ze met niets originelers dan... een parlementaire onderzoekscommissie. En zo bevestigen ze opnieuw het marketleiderschap van N-VA.

Zolang het ACW-dossier de Wetstraat verziekt, mag Kris Peeters nog honderd keer de confrontatie met Bart De Wever aandurven, mag hij zich blijven profileren als de sterkste Vlaamse politicus, mag hij de man zijn die verantwoordelijkheid opneemt zonder voor de Franstaligen te buigen. Dan helpt dat allemaal geen sikkepit. En dat zal duren zolang Steven Vanackere CD&V-minister van Financiën is, en dus bevoegd voor het ACW-Belfius-dossier. Hem handhaven lijkt logisch, maar is dat alleen op korte termijn. Elke dag dat Vanackere blijft, casht N-VA. Zo maakt Belfius alvast één Belg rijk en gelukkig: Bart De Wever. En dat zonder één winstbewijs op zak. ☑